

Prima instanță: Judecătoria Drochia (judecător V. Craveț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (judecători S. Procopciuc, E. Grumeza și A. Garbuz)

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în următoarea componență:

președintele completului
judecători

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Burdeniuc Ion,
în cauza civilă în procedura contenciosului administrativ la cererea de
chemare în judecată înaintată de Burdeniuc Ion împotriva Primăriei s. Moara de
Piatră cu privire la obligarea eliberării informației,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, prin care s-a
respins apelul declarat de Burdeniuc Ion; s-a menținut hotărârea primei instanțe; și
s-au încasat în beneficiul Primăriei s. Moara de Piatră, din contul lui Burdeniuc
Ion, cheltuielile de judecare a cauzei în ordine de apel,

C O N S T A T Ă :

La 28 iunie 2016 Burdeniuc Ion a expediat prin poștă în adresa Judecătoriei
Drochia o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Moara de Piatră
(f.d. 3; 7), solicitând obligarea Primăriei s. Moara de Piatră de a-i elibera
informația solicitată prin cererea nr. 138 din 27 mai 2016.

În motivarea acțiunii, Burdeniuc Ion a susținut că prin cererea înregistrată la
27 mai 2016 sub nr. 138, a solicitat, în calitate de consilier în Consiliul sătesc
Moara de Piatră, ca Primăria s. Moara de Piatră să-i elibereze informația referitoare
la: 1) nr. de animale (ovine, caprine, bovine, cabaline etc.) pe care le dețin în
prezent și le-au deținut în anii 2010 – 2016 locuitorii s. Moara de Piatră Bejenari
Pavel, Bejenari Nina, Bejenari Oleg, Bejenari Gabriela, Gorin Alexandru, Gorina
Larisa, Gorin Dumitru și Gorina Vera; 2) taxele achitate de aceste persoane în anii
2010 – 2016 pentru întreținerea animalelor; și 3) cota taxelor stabilită de Consiliul
s. Moara de Piatră pentru fiecare animal deținut.

A indicat că prin scrisoarea Primăriei s. Moara de Piatră nr. 102 din 16 iunie

2016 i s-a comunicat că în conformitate cu art. 129 pct. 19 și 131 Cod fiscal, informația solicitată reprezintă secret fiscal.

A arătat că, conform art. 129 pct. 19 Cod fiscal, secret fiscal este orice informație de care dispun organele cu atribuții de administrare fiscală, inclusiv informația despre contribuabil ce constituie secret comercial, cu excepția informației despre încălcarea legislației fiscale.

A invocat că potrivit art. 5 alin. (4) lit. b) și c) Cod fiscal, obiecte ale secretului comercial nu pot fi informațiile în forma stabilită a dărilor de seamă statistice, precum și a dărilor de seamă privind exercițiul economico-financiar și alte date necesare pentru verificarea corectitudinii calculării și achitării impozitelor și a altor plăți obligatorii, precum și documentele de achitare a impozitelor, a altor plăți la bugetul public național.

A notat că refuzul Primăriei s. Moara de Piatră de a-i elibera informația este ilegal, or aceasta nu se atribuie la secret fiscal.

În ședința de judecată din 18 octombrie 2016 primarul s. Moara de Piatră, Bejenaru Valentina, a depus o cerere (f.d. 47; 60-61) prin care a solicitat încasarea în beneficiul Primăriei s. Moara de Piatră, din contul lui Burdeniuc Ion, a sumei de 693, 19 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei.

Prin hotărârea Judecătoreiei Drochia din 18 octombrie 2016 (f.d. 63-64; 67-70), s-a respins acțiunea ca neîntemeiată și s-a încasat în beneficiul Primăriei s. Moara de Piatră, din contul lui Burdeniuc Ion, suma de 693, 19 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei.

La 17 noiembrie 2016 Burdeniuc Ion a expediat prin poștă în adresa Judecătoreiei Drochia o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 72; 73), solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral, iar la 10 aprilie 2017 a depus cererea de apel motivată (f.d. 80; 81).

În ședința de judecată din 29 august 2017 primarul s. Moara de Piatră, Bejenaru Valentina, a depus o cerere (f.d. 88; 92) prin care a solicitat încasarea în beneficiul Primăriei s. Moara de Piatră, din contul lui Burdeniuc Ion, a sumei de 306, 14 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei în ordine de apel.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017 (f.d. 96; 97-101), s-a respins apelul declarat de Burdeniuc Ion; s-a menținut hotărârea primei instanțe; și s-a încasat în beneficiul Primăriei s. Moara de Piatră, din contul lui Burdeniuc Ion, suma de 151, 38 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei în ordine de apel.

La 26 decembrie 2017 Burdeniuc Ion a expediat în adresa Curții Supreme de Justiție o cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 109; 112), solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului, Burdeniuc Ion a notat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite și au fost încălcate și aplicate eronat norme de drept material.

A explicat că este incontestabil faptul deținerii de către Primăria s. Moara de

Piatră a informației solicitate, iar calitatea de consilier în Consiliul sătesc Moara de Piatră îl îndreptățește să verifice corectitudinea calculării și achitării taxelor locale de către deținătorii de animale.

La 23 ianuarie 2018 Primăria s. Moara de Piatră a expediat prin poștă o referință (f.d. 116; 117), solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Burdeniuc Ion împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2017, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul urmează a fi considerat inadmisibil din următoarele raționamente.

Potrivit art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Art. 433 lit. b) Cod de procedură civilă stipulează că Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avizul de recepție nr. DS3118089656AR (f.d. 104) atestă că Burdeniuc Ion a recepționat decizia integrală a instanței de apel la 23 octombrie 2017.

Astfel, luând în considerare că zilele de 23, 24 și 25 decembrie 2017 erau nelucrătoare, declararea recursului la 26 decembrie 2017 s-a produs cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea că judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul notează că în recurs se invocă faptul că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite și că au fost încălcate și aplicate eronat norme de drept material.

În esență însă, recurentul a reluat, în mare parte, criticile formulate în faza procesuală anterioară, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat cu suficientă

putere de convingere, iar argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă că instanțele ierarhic inferioare ar fi examinat raportul juridic litigios cu încălcarea normelor de drept material și procesual.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, În cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din raționamentele nominalizate și având în vedere că cele invocate în recursul declarat de Burdeniuc Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2)-(3) Cod de procedură civilă, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul ca inadmisibil.

Conform art. 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Recursul declarat de Burdeniuc Ion se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

judecători

Maria Ghervas

Luiza Gafton